

وهابیت، آهنگ تفرقه و نفاق*

تسیمیه (متولد ۶۶۱-۷۲۸) در سرزمین نجد، فرقه وهابیت را پی‌ریزی کرد، تنها نتیجه‌ای که از این مکتب گرفته شده یک چیز بیش نیست و آن ایجاد اختلاف در میان یک میلیارد و اندی مسلمان است و لذا هر کجا که مبلغ و هابی گام می‌نهد، مردم آنجا را به دو دستگی و اختلاف دچار می‌سازد و سرانجام وحدت کلمه را از دست می‌دهند و در مقابل دشمنان اسلام، ضعیف و ناتوان می‌گردند.

اصولاً پیروان این مکتب با مسائل اساسی اسلام، مانند پی‌ریزی حکومت اسلامی در جهان، یا مبارزه با رباخواری و فحشا یا مبارزه با صهیونیسم و آزاد سازی قدس و امثال آن کاری ندارند، حتی از این که دنیای اسلام را بیماری‌های

*. پیام حضرت آیت الله سبحانی به مجمع نقد و بررسی وهابیت.

قرآن مجید، هر کجا درباره یگانگی مسلمانان سخن می‌گوید، آن را می‌ستاید و هر کجا که از دو دستگی سخن به میان می‌آورد، آن را نکوهش می‌کند، حتی در برخی از آیات، فرقه‌گرایی را نوعی «عذاب» تلقی می‌کند، چنان که می‌فرماید: ﴿أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا﴾.

پیامبر اسلام ﷺ، از روز نخست، همگان را به وحدت کلمه دعوت نموده و حتی در آیه‌ای جمعیت چند پاره را به سان کسی می‌داند که در میان چاهی افتاده که تنها راه رهایی او این است که به ریسمان وحدت چنگ بزند تا از آن تنگنا بیرون آید، چنان که می‌فرماید: ﴿فَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾.

از روزی که محمد بن عبدالوهاب (متولد ۱۱۱۵- متوفای ۱۲۰۶) با اندیشه‌های برگرفته از احمد بن

مختلف اخلاقی فراگیرد، بی‌می به خود راه نمی‌دهند. تنها مسأله آنان پایین آوردن مقامات انبیا و اولیاست و تقریباً در این مکتب دو کلمه بیشتر رواج ندارد:

۱. شرک

۲. بدعت

اگر از این دو کلمه بگذریم، مطلب دیگری در این مکتب نیست، کراراً از طرف بزرگان اسلام، از آنها دعوت شده که در مجمعی دور هم گرد آیند و مشکلات فکری آنان را مورد بحث و بررسی قرار دهند ولی آنان هرگز حاضر نشدند، زیرا می‌دانند که منطق مسلمانان اعم از سنی و شیعه، قوی و نیرومند است.

آنان بر اثر تحجّر، تمام آثار اسلامی را تحت عنوان شرک نابود کرده‌اند و چیزی از آثار عصر رسول خدا در مکه و مدینه باقی نگذاشته‌اند و این دو شهر پس از مدتی به صورت دو شهر اروپایی درآمد و فقط در مکه مسجد الحرامی هست و در مدینه هم مسجد النبی، و از دیگر مظاهر اسلامی خبری نیست.

عالمان و دانشمندان اسلامی از روز نخست از آثار منفی این دعوت آگاه شده و قریب هزار کتاب که اغلب آنها به قلم دانشمندان مصری و سوری و عراقی است بر رد آنها نوشته‌اند و حجت را بر آنها تمام کرده‌اند.

امید است که در این گردهمایی، از ابزار منطق و برهان بهره گرفته شود، و کاستی‌های این مکتب و ضررهای آن، برای شرکت کنندگان بازگو شود، و تأکید شود که هرگز سلف صالح در تبلیغ دین به خشونت و زور و تکفیر و کشتار دست نمی‌زدند و روش پیامبر اسلام و خلف صالح همه بر اساس منطق و محبت بوده است.

اینجانب نیز با این پیام کوتاه در این مجمع شرکت کرده و همگان را به حفظ وحدت کلمه و اعلای توحید، و بسط و گسترش نبوت پیامبر خاتم و رهبری اهل بیت علیهم‌السلام دعوت می‌کنم.

قم - مؤسسه امام صادق علیه‌السلام

جعفر سبحانی

۱۴/۹/۸۹